MINISTERUL DE INTERNE
OFICIUL PENTRU PROPAGANDĂ, PUBLICAŢII DE SPECIALITATE ŞI EDITORIAL

ROLUL OPINIEI PUBLICE ÎN PREVENIREA ŞI COMBATEREA INFRACŢIUNILOR CONTRA SECURITĂŢII STATULUI

Nr. 212 301

— 1972 —

MINISTERUL DE INTERNE
OFICIUL PENTRU PROPAGANDĂ, PUBLICAȚII DE SPECIALITATE ȘI EDITORIAL

STRICT SECRET

ROLUL OPINIEI PUBLICE ÎN PREVENIREA ŞI COMBATEREA INFRACŢIUNILOR CONTRA SECURITĂŢII STATULUI

Autori:
- general-maior CONSTANTIN STOICA
- colonel MARIAN MOLEA
- colonel ION GRECESCU
- lt. colonel GHEORGHE DERSCANU
- lt. colonel ION MARCU
- maior MIRCEA CIMPEANU

Nr. 212

1972

NOȚIUNI DESPRE OPINIA PUBLICĂ ÎN SOCIALISM

Opinia publică este un fenomen social tot atît de vechi ca și societatea însăși. Ea apare în cadrul primelor forme de organizare socială și se concretizează în aprecierile membrilor comunităților umane și, mai ales, în atitudinile pe care ei le iau față de activitatea și comportamentul fiecărui individ precum și față de problemele întregii colectivități. Opinia publică se constituie astfel ca o modalitate de manifestare a conștiinței sociale, ca o expresie concretă a sa. Rolul și funcțiile pe care ea le îndeplinește în societate diferă însă de la o epocă la alta, fiecare orînduire socială conferindu-i unele trăsături proprii.

În orînduirea gentilică, după cum este cunoscut, relațiile de producție sînt caracterizate prin munca colectivă precum și prin proprietatea comună asupra mijloacelor de producție și a produselor muncii. Această situație are consecințe deosebite asupra conștiinței oamenilor. Individul uman se identifică cu comunitatea, i se subordonează prin modul de a gîndi și a acționa, se raportează la treburile comune ca la propriile sale treburi. Interesele, scopurile și aspirațiile lui coincid cu ale celorlalți. „Pe cît de impunători ne apar oamenii din această epocă — spune Engels — pe atît de puțin se deosebesc ei unii de alții“ [1].

---

[1] F. Engels — „Originea familiei, a proprietății private și a statului“, în K. Marx și F. Engels — „Opere“, vol. 21, Editura politică, București, 1965, pag. 97.

Neexistînd deci premise ca în cadrul opiniei publice să apară poziții divergente, ea devine — și aceasta este o trăsătură proprie de mare însemnătate a sa — expresia nemijlocită a voinței întregii comunități.

În astfel de condiții, autoritatea de care dispune opinia publică se vădește suficientă pentru a asigura respectarea voinței comunității. Pentru a impune această autoritate, opinia publică nu are nevoie să dispună de o altă formă de constrîngere decît aceea pe care colectivitatea însăși o exercită asupra fiecăruia și, implicit, asupra tuturor. În orînduirea gentilică, opinia publică este deci și forma de manifestare a autorității publice a comunității.

Odată cu scindarea societății în clase cu interese antagoniste, opinia publică își pierde caracterul unitar, specific comunei primitive; fiecare clasă sau pătură socială își creează propria sa opinie. Ca atare, pentru toate societățile scindate în clase antagoniste noțiunea de opinie publică se poate folosi doar în mod generic, fenomenul social pe care ea îl denumește manifestîndu-se numai ca opinie de clasă, cu un conținut concret-istoric. Această opinie publică promovează interesele — în special pe cele politice — ale clasei care a creat-o și se bazează din ce în ce mai mult pe doctrine politice, filozofice etc. Cînd apare statul, autoritatea publică nu mai coincide cu opinia publică. În competența acesteia din urmă sînt cedate acum doar unele treburi lăturalnice ale vieții sociale [1].

În ce privește funcțiile și rolul opiniei publice a diverselor clase și pături sociale, ele sînt condiționate de raporturile de clasă din fiecare societate. Datorită acestui fapt, în orînduirile bazate pe exploatare, opinia publică a maselor populare are un rol relativ limitat în viața socială. Singurul domeniu de manifestare pe care i-l îngăduie clasele exploatatoare este acela al comportamentului, al moralei maselor populare. Acesta însă nu este nici el scutit de imixtiunea, uneori deosebit de brutală, a puterii de stat. Astfel, orînduirea feudală a creat, cu ajutorul religiei, o gamă largă de mijloace perfide, prin intermediul cărora reușea să pătrundă în intimitatea oamenilor și să le impună norme de conduită convenabile claselor dominante.

În pofida acestei situații nefavorabile, opinia publică a maselor populare a cunoscut însă în anumite momente ale istoriei, în special în perioadele de revoluție socială, manifestări deosebit de active.

Apariția pe scena istoriei a clasei muncitoare, care se organizează treptat și desfășoară sub conducerea unui stat major înarmat cu o concepție științifică despre lume și societate o luptă consecventă, hotărîtă împotriva exploatării, schimbă datele problemei. Are loc geneza unei opinii publice reprezentative pentru masa oamenilor muncii, al cărei pivot este clasa muncitoare, ce izbutește să exercite o înrîurire permanentă asupra mersului evenimentelor. Ea capătă o pondere însemnată în viața socială. În prezent opinia publică a maselor populare din țările capitaliste a devenit un factor ce nu mai poate fi ignorat, mai ales în cazul adoptării unor hotărîri importante pentru popoarele țărilor respective sau care privesc relațiile cu alte state.

Opinia publică a maselor populare reușește însă să se afirme pe deplin și să-și valorifice întregul său potențial creator numai în orînduirea socialistă.

În țara noastră, ca urmare a uriașelor prefaceri sociale ce au avut loc în cursul revoluției și construcției socialiste, s-a plămădit o opinie publică nouă, care a devenit un factor deosebit de eficient în procesul de transformare a vieții materiale și spirituale a poporului român. Forța ei este determinată de creșterea rolului conducător al partidului și afirmarea lui ca forță politică conducătoare în cadrul societății, de creșterea fără precedent a rolului maselor populare în viața economică și socială.

Opinia publică din țara noastră este orientată spre finalități de maximă importanță pentru edificarea orînduirii socialiste. Împreună cu alți factori, ea antrenează masele la realizarea obiectivelor construcției socialiste, stimulează eforturile pentru perfecționare în toate domeniile de activitate, parti-

---

[1] Vezi G. Epure — „Aspecte privind conținutul și trăsăturile opiniei publice socialiste", în volumul „Dezvoltarea suprastructurii socialiste în România", Editura politică, București, 1966, pag. 307.

cipă la găsirea soluţiilor celor mai corespunzătoare pentru rezolvarea problemelor legate de edificarea noii orînduiri, contribuie, prin încurajarea a ceea ce este pozitiv, înaintat şi respingerea a ceea ce contravine intereselor societăţii, la formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste.

Forţa deosebită a noii opinii este determinată şi de caracterul său unitar. Această trăsătură specifică a opiniei publice socialiste a apărut în urma schimbărilor ce s-au petrecut în structura social-economică a ţării şi ca urmare a intensei munci politico-educative desfăşurate de partid.

Referindu-se la noua opinie publică, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta : „Ca rezultat al întăririi orînduirii socialiste, al dezvoltării economiei şi ridicării bunăstării populaţiei, al creşterii nivelului de cultură şi al conştiinţei socialiste a maselor, se manifestă cu tot mai mare forţă noua atitudine cetăţenească, spiritul de răspundere al oamenilor muncii faţă de interesele colectivităţii, ale patriei socialiste" [1].

În condiţiile socialismului opinia publică constituie una din căile prin care masele îşi exprimă direct ideile, sentimentele, năzuinţele şi idealurile.

Pentru înţelegerea specificului său se impun a fi analizate în primul rînd cele două funcţii principale pe care ea le exercită, şi anume : funcţia de apreciere a proceselor şi fenomenelor sociale, precum şi a comportamentului uman ; funcţia de corecţie a acestora.

Exercitarea funcţiei de apreciere se materializează într-o activitate complexă de cunoaştere în profunzime a fenomenelor sociale şi a actelor comportamentale asupra cărora opinia publică trebuie să se pronunţe, precum şi de comparare a lor cu cerinţele legilor obiective de dezvoltare a societăţii, cu interesele colectivităţii, cu normele etice ale orînduirii socialiste etc., în vederea desprinderii unor concluzii cu privire la fenomenele sau actele respective.

[1] Nicolae Ceauşescu — „România pe drumul desăvîrşirii construcţiei socialiste", vol. 1, Editura politică, Bucureşti, 1968, pag. 134.

Funcţia de corecţie a proceselor şi fenomenelor, precum şi a comportamentului uman se realizează prin intervenţia promptă şi decisă a colectivităţii, pe baza concluziilor la care aceasta a ajuns cu privire la fenomenele sau actele de conduită aflate în atenţia sa, în scopul înlăturării aspectelor negative sesizate, al prevenirii consecinţelor pe care acestea le-ar putea avea, al sancţionării celor vinovaţi.

În exercitarea acestor funcţii, opinia publică socialistă se poate manifesta spontan sau organizat. Evident, cele mai caracteristice sînt manifestările organizate, care se concretizează în acţiuni conştient orientate ale unor colective de oameni ai muncii în legătură cu diferite aspecte ce intră în sfera de acţiune a opiniei publice. În diverse situaţii însă, mai ales atunci cînd apar fenomene ce pun în pericol interesele colectivităţii sau se comit fapte care şochează bunul simţ ori aduc atingere normelor de convieţuire civilizată, opinia publică se manifestă şi spontan, ca o reacţie la fenomenele sau faptele respective.

Opinia noastră publică este o puternică forţă a progresului social, o modalitate concretă de manifestare a conştiinţei sociale colective, care îşi găseşte expresie în aprecieri şi atitudini faţă de activitatea şi comportamentul fiecărui individ şi faţă de problemele întregii colectivităţi, manifestîndu-se spontan sau conştient şi contribuind activ la efectuarea corectivelor ce se impun.

Mediul cel mai propice îndeplinirii rolului social al opiniei publice, obţinerii celor mai bune rezultate educative, îl constituie colectivele de muncă fie în sensul lor mai larg — uzina, fabrica, instituţia —, fie în sensul mai restrîns — atelierul, serviciul, secţia, grupa etc. În aceste colective, mai ales în cele mici, se dezvăluie majoritatea calităţilor şi defectelor oamenilor, posibilităţile şi limitele lor. Aici se poate, ca atare, acţiona variat, individualizat şi exploatîndu-se efectul, în general mai pronunţat, pe care-l are asupra fiecăruia opinia despre el a celor care-l cunosc, a tovarăşilor lui de muncă, în scopul înlăturării carenţelor din activitatea ori comportarea sa. Exercitîndu-şi puternic influenţa, colectivele de muncă educă pe membrii lor în aşa fel încît să pună interesele obşteşti mai presus de cele personale,

îi formează în spiritul unei comportări corecte, al cinstei și sincerității în relațiile dintre oameni, al disprețului față de egoism, fățărnicie, lingușire, lăudăroșenie, aroganță etc. Fiecare colectiv acționează însă ca o părticică din colectivul general al oamenilor muncii din societatea socialistă. Ca atare, orice abatere săvîrșită în cadrul unui colectiv de muncă înseamnă, implicit, o abatere de la regulile întregii societăți. În virtutea acestui fapt, opinia publică a unui colectiv, deși deseori dă expresie și anumitor particularități, acționează în fiecare caz pentru realizarea finalităților de ansamblu ale opiniei colectivității naționale. Există, evident, situații cînd întreaga populație a țării își exprimă opinia într-o anumită problemă. De regulă însă, opinia colectivității naționale se exprimă prin aceea a colectivităților mai restrînse. Cu alte cuvinte, opinia colectivelor constituite în societatea noastră nu este altceva decît concretizarea într-o modalitate distinctă și în forme proprii a opiniei generale, naționale.

Îndeplinindu-și rolul pe care-l are în societate, opinia publică socialistă realizează mobilizarea forțelor creatoare ale maselor la îndeplinirea îndatoririlor sociale și influențează procesul de formare a omului nou, constructor al orînduirii socialiste.

Pentru a înfăptui aceste obiective, opinia publică acționează în multiple direcții și în special spre promovarea unei atitudini socialiste față de muncă, asigurarea disciplinei în activitatea profesională, stimularea organizării științifice a producției și a muncii, apărarea și dezvoltarea avutului obștesc etc.

Opinia publică are o contribuție importantă la cultivarea grijii sporite față de bunurile poporului, pentru folosirea rațională a fondurilor bănești, a materialelor și a utilajelor, pentru combaterea infracțiunilor și altor manifestări antisociale.

Totodată, opinia publică acționează în direcția dezvăluirii și înlăturării aspectelor negative ce pot frîna procesul de formare a omului nou, constructor al societății socialiste. Ea încurajează statornicirea și extinderea a ceea ce este pozitiv, valoros și poate contribui la ridicarea nivelului pregătirii politice a oamenilor muncii, la educarea lor în spiritul principiilor etice și echității proprii orînduirii noastre socialiste.

Opinia publică din țara noastră constituie, de asemenea, un factor deosebit de important în apărarea păcii în lume. Ea concură astfel la crearea unui climat de încredere, de înțelegere între popoare, la statornicirea în întreaga lume a principiilor respectării suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, colaborării și avantajului reciproc, la respingerea forței ca mijloc de rezolvare a diferendelor dintre state.

Rolul deosebit pe care-l joacă opinia publică astăzi în societatea omenească în promovarea intereselor fundamentale ale omenirii a fost confirmat și de prestigiul de care s-a bucurat Adunarea reprezentanților opiniei publice pentru securitate și cooperare europeană de la Bruxelles, din iunie 1972. În mesajul adresat cu prilejul deschiderii lucrărilor acestei adunări, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că : „În zilele noastre opinia publică a devenit o uriașă forță — și cu cît mai puternic se va auzi glasul ei, cu cît mai ferm se va manifesta hotărîrea de pace și conlucrare pașnică a tuturor popoarelor de pe continent, cu atît mai grabnic își va găsi împlinire țelul securității europene“ [1].

Opinia publică se evidențiază așadar ca o forță deosebită, ce acționează cu o mare eficiență în toate domeniile vieții sociale, în direcția apărării intereselor fundamentale ale cetățenilor, a realizării cerințelor progresului social, ale legilor de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Dat fiind rolul deosebit pe care opinia publică îl are în viața țării noastre, dezvoltarea și perfecționarea ei constituie o preocupare esențială a partidului. Partidul militează pentru formarea unei opinii publice temeinic înarmate cu ideologia marxist-leninistă, aptă să asigure unitatea de acțiune a tuturor oamenilor muncii, să le deschidă perspective istorice clare, să le faciliteze înțelegerea mecanismelor complicate ale dezvoltării sociale, să găsească rezolvări în deplină concordanță cu cerințele fiecărei etape istorice. Prin activitatea sa, partidul își propune dezvol-

[1] Din mesajul președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România adresat Adunării reprezentanților opiniei publice pentru securitate și cooperare europeană de la Bruxelles, în Scînteia nr. 9166 din 2.VI.1972.

tarea unei opinii capabile să antreneze conștient masele la înfăptuirea operei de construire a socialismului și să acționeze cu promptitudine și fermitate împotriva concepțiilor retrograde, a misticismului, a influențelor nesănătoase, a mentalităților înapoiate, pentru formarea trăsăturilor morale corespunzătoare noilor relații statornicite în orînduirea socialistă.

„In concepția noastră — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — educația socialistă, conștiința socialistă implică atît cunoașterea temeinică a ceea ce este valoros în domeniul culturii, științei și tehnicii contemporane, stăpînirea deplină a profesiunii, cît și însușirea concepției filozofice despre lume și societate a partidului nostru — materialismul dialectic și istoric — formarea unei atitudini cetățenești înaintate“ [1]. În felul acesta oamenii muncii sînt înarmați cu criteriile științifice necesare analizării corecte a fenomenelor sociale, se dezvoltă discernămîntul lor politic, capacitatea de a înțelege și interpreta realitatea din lumea contemporană de pe pozițiile ideologice ale partidului nostru.

Un aport deosebit la formarea opiniei publice socialiste îl are, de asemenea, ampla activitate desfășurată de partid pentru educarea tuturor oamenilor muncii în spiritul principiilor etice și echității proprii socialismului. În anii construcției socialiste s-a înfăptuit astfel o profundă înnoire morală a societății. În acest sens, au devenit și devin trăsături caracteristice ale constructorilor societății socialiste multilateral dezvoltate devotamentul față de cauza socialismului, avîntul în muncă, energia și abnegația în îndeplinirea sarcinilor, activa participare la rezolvarea problemelor de stat și obștești, frăția indestructibilă dintre toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, cinstea, corectitudinea, principialitatea, echitatea, responsabilitatea socială, comportarea civilizată etc. Efectele activității educative desfășurate de partid se reflectă în atitudinea nouă a cetățenilor patriei față de muncă, față de avuția obștească, față de interesele societății socialiste.

[1] „Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român“, Editura politică, București, 1969, pag. 71.

Cu și mai multă acuitate se pune problema educării maselor, a ridicării nivelului conștiinței socialiste a întregului popor în etapa actuală, datorită înaltelor răspunderi pe care le incumbă fiecăruia participarea la opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. „Fără a nega cîtuși de puțin rolul esențial al forțelor de producție în dezvoltarea societății — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu —, noi pornim de la teza, de asemenea marxistă, că la rîndul ei conștiința poate exercita o puternică înrîurire asupra mersului înainte al societății, că ideile înaintate, cucerind masele, devin o uriașă forță materială a progresului. Tocmai animați de această convingere dorim să intensificăm activitatea ideologică, politică și cultural-educativă, eforturile pentru ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii“ [1].

Aceasta și-a găsit o expresie concretă în programul adoptat de plenara Comitetului Central din noiembrie 1971, pentru îmbunătățirea activității ideologice, care a fost adoptat apoi și de Conferința Națională a Partidului Comunist Român din iulie 1972.

În raportul la Conferința Națională a Partidului Comunist Român din iulie 1972, tovarășul Nicolae Ceaușescu, făcînd noi referiri la problema educării maselor, a finalităților vizate prin ampla activitate desfășurată de partidul nostru în acest sens, arăta : „Trebuie să acționăm pentru a făuri un om cu cunoștințe multilaterale, capabil să înțeleagă, să interpreteze și să folosească în mod just legile obiective ale dezvoltării sociale în fiecare etapă a evoluției societății, să acționeze cu fermitate pentru transformarea revoluționară a lumii. Făurind un asemenea om, înarmînd astfel poporul, putem fi siguri de înfăptuirea cu succes a mărețului program elaborat de partid, putem avea garanția

[1] Nicolae Ceaușescu — „Expunere cu privire la programul P.C.R. pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste“ — 3 noiembrie 1971 — Editura politică, București, 1971, pag. 52.

că poporul român va făuri comunismul, că națiunea noastră va avea un viitor glorios" [1].

Însușirea de către mase a ideologiei marxist-leniniste, a liniei politice a partidului și a principiilor etice proprii socialismului are efecte pozitive asupra opiniei publice. Aceasta devine mai competentă, mai profundă, mai operativă, ceea ce, implicit, determină o creștere a influenței pe care ea o exercită asupra oamenilor.

În legătură cu rolul opiniei publice în societatea noastră, trebuie amintit și un alt aspect, și anume : prin permanența prezenței sale în viața socială, prin varietatea domeniilor și problemelor asupra cărora acționează, prin promptitudinea, competența și vigoarea intervențiilor ei, contribuie într-o măsură însemnată nu numai la înlăturarea diverselor fenomene negative constatate, ci și la crearea unui climat impropriu apariției acestora sau rămînerii lor nesesizate timp îndelungat. Se relevă astfel o altă însușire de o importanță excepțională a opiniei publice din țara noastră, și anume marea sa eficiență profilactică. Aceasta se accentuează zi de zi, pe măsură ce crește nivelul conștiinței socialiste a maselor.

Varietatea fenomenelor, a faptelor și a situațiilor ce se întîlnesc în viață și a legăturilor ce există între ele, transformările continui pe care ele le suferă, multitudinea de ipostaze sub care se pot înfățișa fac însă deseori foarte dificilă sesizarea aspectelor dăunătoare, mai ales atunci cînd acestea se află în stadiul inițial al evoluției lor. De aceea, pentru a se asigura o creștere cît mai substanțială a eficacității acțiunii preventive a opiniei publice, este necesar să se desfășoare o activitate sistematică de înarmare a oamenilor muncii cu asemenea cunoștințe încît să le permită detectarea fenomenelor negative oricît de bine ar fi ele disimulate de aparențe și, totodată, să realizeze acest lucru în special atunci cînd ele nu au luat încă amploare, cînd se găsesc într-o fază incipientă.

[1] Nicolae Ceaușescu — „Raport la Conferința Națională a Partidului Comunist Român" — 19—21 iulie 1972 — Editura politică, București, 1972, pag. 82.

Un rol esențial în înfăptuirea acestei acțiuni îl are programul P.C.R. privind îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, printre ale cărui obiective figurează, după cum este cunoscut, și dezvoltarea la fiecare cetățean a răspunderii pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a spiritului de vigilență față de dușmanii orînduirii noastre socialiste, cunoașterea legilor și respectarea lor, cultivarea grijii față de avutul obștesc.

Obiectivele de mai sus se realizează în societatea noastră prin acțiunile concertate ale tuturor factorilor educaționali, ale căror eforturi, clar orientate și conduse de partid, se materializează zi de zi în acumulări cantitative și calitative pe linia formării unei puternice opinii publice. Organele și organizațiile de stat, cele obștești, acționînd permanent în funcție de cerințele și sarcinile izvorîte din documentele de partid și folosind căi și mijloace proprii de activitate în raport cu rolul și locul pe care le au în societatea noastră, sînt chemate să aducă o contribuție cît mai însemnată la educarea tuturor oamenilor în spiritul patriotismului socialist, al respectului față de lege, al sporirii vigilenței și combativității față de actele și manifestările antisociale.

Procedînd astfel, organele și organizațiile de stat, precum și cele obștești participă totodată efectiv la întărirea și adîncirea democrației socialiste.

Participarea largă a maselor de oameni ai muncii la conducerea treburilor în stat în toate domeniile vieții sociale reprezintă o garanție a îndeplinirii cu succes a marilor obiective de dezvoltare și perfecționare pe care programul Partidului Comunist Român le pune la baza operei de continuă propășire a patriei și națiunii noastre socialiste.

În acest cadru politico-educativ și organizatoric în care exercitarea funcțiilor statului este din ce în ce mai strîns legată de participarea directă a maselor, apare evidentă importanța excepțională a lărgirii și diversificării continue a contribuției

acestora la realizarea sarcinilor din domeniul asigurării securității statului.

O asemenea necesitate, derivînd din esența orînduirii noastre socialiste și constituind o orientare cu caracter de principiu a politicii în domeniul securității statului, a fost și este permanent subliniată de către conducerea partidului. În acest sens, cu ocazia Consfătuirii cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, din 9 aprilie 1970, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta : „În antrenarea maselor populare în sprijinul muncii organelor de stat, noi pornim de la faptul că apărarea ordinii și proprietății socialiste constituie o obligație patriotică a întregului popor, că numai cu sprijinul activ și organizat al poporului, organele de stat își pot îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile încredințate" [1].

Participarea maselor la apărarea cuceririlor revoluționare — una din formele majore de manifestare a opiniei publice socialiste — este o consecință firească a esenței orînduirii noastre.

Un rol important în cadrul procesului educațional care are drept scop prevenirea și combaterea fenomenului infracțional revine, dat fiind specificul activității lor, organelor chemate să înfăptuiască justiția. În raport cu această cerință, securitatea, miliția, procuratura și justiția au datoria „să colaboreze strîns cu celelalte organe de stat, obștești, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, să participe la întreaga activitate de combatere prin toate mijloacele — organizatorice și educative — a manifestărilor antisociale" [2].

Din cele de mai sus se desprinde obligația de mare răspundere ce revine organelor de securitate de a-și spori și diversifica permanent contribuția la formarea opiniei publice, la stimularea acțiunii ei în combaterea fenomenului infracțional în domeniul securității statului.

[1] Nicolae Ceaușescu — „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", vol. 4, Editura politică, București, 1970, pag. 736.

[2] Lucrarea citată, pag. 739.

CONTRIBUȚIA ORGANELOR DE SECURITATE LA FORMAREA OPINIEI PUBLICE SOCIALISTE. ROLUL OPINIEI PUBLICE ÎN PREVENIREA ȘI COMBATEREA INFRACȚIUNILOR CONTRA SECURITĂȚII STATULUI

Asigurarea securității statului, fiind o sarcină a întregului popor, incumbă realizarea unor obiective precise în activitatea de formare a opiniei publice, de atragere a maselor la lupta împotriva faptelor și manifestărilor de natură să aducă atingere valorilor fundamentale ale orînduirii noastre socialiste. În acest sens, prin întreaga activitate pe care o desfășoară sub conducerea partidului și în strînsă colaborare cu ceilalți factori competenți din societatea noastră, organele de securitate își aduc contribuția la educarea oamenilor muncii în spiritul asigurării legalității socialiste, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice faptă sau manifestare de natură să prezinte pericol pentru securitatea statului, al responsabilității civice și patriotice față de destinele României socialiste.

Această activitate, pentru a avea eficiența dorită, este necesar să se desfășoare cu continuitate pe baza unei concepții clare, a unor planuri concrete și pe anumite direcții esențiale.

Una dintre aceste direcții vizează, ca finalitate de o importanță fundamentală, **cunoașterea temeinică și respectarea cu**

stricteţe de către cetăţeni a legilor şi a celorlalte acte normative referitoare la apărarea valorilor sociale prin a căror lezare s-ar putea aduce atingere securităţii statului.

Referindu-se la obligaţiile ce revin organelor de stat în această privinţă, în scopul întăririi legalităţii socialiste, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia necesitatea ca organele de stat să acorde o atenţie mai mare cunoaşterii legilor de către toţi cetăţenii patriei, întrucît necunoaşterea lor, a sancţiunilor la care sînt supuşi dacă încalcă aceste legi, contribuie într-o bună măsură la apariţia unor stări de lucruri infracţionale şi a unor manifestări antisociale.

De asemenea, în acest sens, art. 11 din Decretul privind unele măsuri de îmbunătăţire a activităţii de aplicare şi de popularizare a legislaţiei prevede că „Pentru a se asigura cunoaşterea prevederilor legale şi a se preveni încălcarea lor, Ministerul Justiţiei, Ministerul de Interne, Procuratura Generală şi Tribunalul Suprem vor lua măsuri în domeniile lor de activitate pentru îmbunătăţirea acţiunilor de popularizare a legislaţiei în rîndul cetăţenilor.

În acest scop trebuie să se organizeze, cel puţin o dată pe trimestru, de comun acord cu comitetele executive ale consiliilor populare, întîlniri cu populaţia, în care se vor dezbate principalele aspecte privind conţinutul legilor şi celorlalte acte normative şi abaterile mai frecvente de la prevederile acestora, explicîndu-se conţinutul dispoziţiilor legale care au fost încălcate..."

O importanţă deosebită trebuie să fie acordată popularizării dispoziţiilor din Codul penal referitoare la infracţiunile date în competenţa de cercetare penală a organelor de securitate, în scopul cunoaşterii lor cît mai aprofundate de către cetăţeni. Se impune ca activitatea de popularizare a acestor dispoziţii legale să ajute la cunoaşterea de către oamenii muncii şi a legii penale în ansamblu, în sensul de a li se da noţiuni referitoare la participaţia penală (coautorat, complicitate, instigare), la actele preparatorii şi tentativă, la faptul că în anumite împrejurări nu numai acţiunea ci şi inacţiunea este pedepsită precum şi la alte reglementări prevăzute în partea generală a Codului penal.

De asemenea, deosebit de utilă este explicarea în detaliu, însoţită de exemplificări concludente, a actelor normative privind: apărarea secretului de stat; regimul străinilor în Republica Socialistă România ; relaţiile organizaţiilor socialiste şi ale cetăţenilor români cu străinii ; regimul vamal, al paşapoartelor, al mijloacelor de plată străine, al metalelor şi pietrelor preţioase ; protejarea şi păstrarea bunurilor de interes naţional ce reprezintă valori artistice, istorice sau documentare, precum şi a unor obiecte conţinînd metale sau pietre preţioase de o valoare deosebită şi altele.

În acest sens se impune a fi continuată activitatea de popularizare şi prelucrare a prevederilor Legii nr. 23/1971, ale H.C.M. nr. 18 şi 19/1972, insistîndu-se îndeosebi pe ilustrarea deficienţelor ce pot apărea prin nerespectarea unora din dispoziţiile respective, a consecinţelor lor etc.

Fiecare acţiune desfăşurată pe linia popularizării legislaţiei trebuie să ţină seama de categoriile de oameni cărora li se adresează, respectiv să se pună accent pe acele aspecte cu care cetăţenii în cauză pot veni mai frecvent în contact, dat fiind specificul activităţii lor, al preocupărilor ce le au, al mediului în care trăiesc şi muncesc.

De exemplu, atunci cînd asemenea acţiuni se desfăşoară în cadrul unor colective de oameni ai muncii din întreprinderi industriale, accentul trebuie să se pună pe ilustrarea şi cunoaşterea acelor fapte, împrejurări, situaţii şi fenomene ce ar putea favoriza producerea de daune materiale, săvîrşirea de către elementele duşmănoase a unor infracţiuni de sabotaj, diversiune şi subminare a economiei naţionale, scurgeri sau divulgări ale secretului de stat etc. Pentru a spori forţa de convingere a acţiunilor respective este recomandabil să se folosească spre ilustrare cazuri ce au avut loc chiar în întreprinderile în cauză.

La fel, în cazul cînd popularizarea legii se face în rîndul tinerilor, se vor sublinia, printre altele, aspectele caracteristice săvîrşirii infracţiunii de propagandă împotriva orînduirii noastre socialiste, cunoscut fiind că aceasta este, de cele mai multe ori, forma de activitate ostilă pe care serviciile de spionaj, organiza-

ţiile şi cercurile reacţionare din străinătate şi unele elemente duşmănoase din interior încearcă să o desfăşoare printre tineri. În consecinţă, se va atrage atenţia asupra interdicţiilor legale privind legăturile cu unele organizaţii din străinătate sau cu cetăţeni străini, a urmărilor pe care le poate avea îmbrăţişarea fără discernămînt a unor idei şi concepţii despre viaţă, artă, literatură etc. vehiculate în Occident, a faptului că şi propaganda religioasă este folosită în scopul contracarării procesului de educare socialistă desfăşurat sub conducerea partidului etc.

În astfel de cazuri, se poate asigura o eficienţă sporită a acţiunilor întreprinse de organele de securitate prin folosirea unor materiale documentare ilustrative : filme, diafilme, fotografii, obiecte folosite în desfăşurarea unor activităţi infracţionale etc.

De o reală însemnătate în activitatea de prevenire a infracţiunilor contra securităţii este **cunoaşterea de către mase a metodelor şi mijloacelor pe care serviciile de spionaj, cercurile reacţionare din străinătate şi elementele ostile din interior le folosesc în activitatea îndreptată împotriva orînduirii noastre socialiste.** Utilitatea cunoaşterii acestor metode şi mijloace se reflectă, în principal, în următoarele : pe de o parte, cetăţenii au posibilitatea să recunoască împrejurările, manifestările şi faptele specifice, de regulă, fazelor de pregătire sau de executare a acţiunilor ostile şi, totodată, să acţioneze cu promptitudine pentru preîntîmpinarea producerii lor sau a consecinţelor pe care le-ar putea crea ; pe de altă parte, permite celor care, eventual, ar fi tatonaţi în vederea angrenării la fapte infracţionale să sesizeze aceste manevre şi să le dejoace în timp util. În legătură cu acest al doilea aspect experienţa organelor de securitate arată că în decursul timpului nu rare au fost cazurile cînd unele persoane ce nu aveau un trecut sau concepţii reacţionare, necunoscînd metodele rafinate la care recurge duşmanul pentru a-şi recruta uneltele, nu au sesizat la momentul oportun că sînt pe cale de a cădea în mrejele sale.

În cadrul activităţii de propagandă pe care o desfăşoară organele de securitate, este util să fie ilustrate, prin mijloace

convingătoare, încercările de sabotaj şi de corupţie pe care le întreprind cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj, emisarii diferitelor organizaţii din străinătate ce urmăresc scopuri potrivnice intereselor ţării noastre şi alte elemente ostile pentru a determina anumiţi cetăţeni români să se pună în slujba lor. În aceeaşi măsură trebuie aduse la cunoştinţă încercările de exploatare în orb, de influenţare în spiritul ideologiei burgheze, al misticismului, al moralei decadente, de determinare a unor cetăţeni români ce călătoresc în străinătate de a nu se mai întoarce în ţară etc.

Realitatea arată că necunoaşterea unor aspecte (care, de regulă, sînt tipice) ce generează sau favorizează actele infracţionale îi privează deseori şi pe mulţi dintre cei din jurul infractorilor de posibilitatea de a acţiona în mod eficace pentru împiedicarea producerii faptelor respective. De aceea, paralel cu popularizarea legilor, relevarea unor asemenea aspecte constituie una dintre contribuţiile cele mai utile pe care organele de securitate le pot aduce la educarea oamenilor muncii în spiritul luptei împotriva infracţionismului.

Printre aspectele de această natură, frecvent întîlnite, trebuie amintită formarea de anturaje necorespunzătoare în care anumite elemente cu concepţii retrograde sau chiar cu manifestări antisociale exercită o influenţă nocivă asupra celor din apropierea lor. Astfel, este cunoscut faptul că unii foşti membri ai organizaţiei legionare sau ai altor organizaţii fasciste, ai partidelor şi organizaţiilor burgheze, foşti condamnaţi etc. sînt preocupaţi de atragerea în sfera lor de influenţă a anumitor persoane (printre care, nu rareori, preponderenţa o au tinerii).

Exploatînd carenţele din pregătirea politică a unor astfel de persoane, diversele lor nemulţumiri personale sau — în cazul tinerilor — lipsa lor de experienţă, credulitatea etc. caută ca, în mod imperceptibil, să le imprime o orientare ideologică sau etică străină orînduirii noastre. După cum s-a constatat, uneori, diverse persoane din asemenea anturaje trec — împreună sau numai sub influenţa anumitor elemente duşmănoase fanatice — chiar la comiterea de infracţiuni.

Tot ca anturaje necorespunzătoare trebuie menționate și acelea constituite de unii tineri sub influența propagandei burgheze sau a unor elemente decăzute, imorale. Astfel de grupări — așa după cum a dovedit experiența practică — deși la început au preocupări în legătură cu petrecerea timpului liber, ulterior degenerează, în cadrul lor fiind ascultate emisiunile unor posturi de radio ca „Europa liberă", „Vocea Americii" și altele, purtîndu-se discuții dușmănoase la adresa politicii partidului și statului nostru, sau chiar punîndu-se la cale acțiuni ostile, unele dintre ele deosebit de periculoase (evaziuni, procurarea de armament și muniție, omoruri, tîlhării etc.).

Pe linia celor de mai sus se înscrie și constituirea de cenacluri literare clandestine, a unor asociații religioase ilegale, în rîndul cărora au fost inițiate și dezvoltate diferite acțiuni dușmănoase.

Alt aspect negativ ce trebuie cunoscut constă în cultivarea de către diferite persoane puse pe căpătuială a unor relații cu cetățeni străini în afara cadrului legal, relații ce sînt folosite deseori de serviciile de spionaj sau de diferite alte organizații interesate din străinătate pentru a aduce prejudicii — unele chiar foarte grave — statului nostru.

Un pericol deosebit îl prezintă persoanele din această categorie care au acces la documente secrete sau care, prin funcțiile lor, pot facilita satisfacerea intereselor străinilor în defavoarea țării noastre.

Mai trebuie avute de asemenea în vedere situații ca : deplasările frecvente și nejustificate în străinătate ale unor cetățeni ; comentarea tendențioasă a unor măsuri politice și de altă natură luate în țara noastră ; elogierea modului de viață din țările capitaliste ; audierea și colportarea unor știri denigratoare transmise de posturile de radio străine ; sondarea posibilităților de plecare ilegală din țară sau chiar efectuarea de acte pregătitoare în acest sens ; desfășurarea unei activități de trafic cu aur și valută, speculă cu obiecte provenite de la străini ; vînzarea, procurarea sau consumarea de stupefiante etc.

Este totodată foarte util ca cetățenii să cunoască faptul că

încălcările unor norme privitoare la organizarea și desfășurarea procesului de producție și la desfacerea produselor, ale anumitor prevederi ale Codului muncii, ale unor dispoziții date de șefi etc. pot crea diferite stări de lucruri generatoare ori favorizatoare de infracțiuni contra securității statului (diversiune, sabotaj, subminare a economiei naționale etc.), fie de altă natură (distrugere, abuz în serviciu contra avutului obștesc, neglijență în serviciu, delapidare și altele).

În categoria aspectelor negative ce trebuie să fie cît mai bine cunoscute de cetățeni pentru a putea acționa împotriva lor imediat ce le constată se includ și următoarele : pătrunderea unor elemente suspecte în sectoare cheie din diverse obiective ; încălcarea unor reguli privind apărarea secretului de stat ; accesul străinilor în locuri sau zone interzise ; producerea de defecțiuni la sistemele de pază și securitate etc.

Nu trebuie, de asemenea, scăpate din vedere încălcările actelor normative privitoare la regimul armelor, munițiilor și explozivelor, la regimul lucrărilor valoroase de artă etc.

Un alt aspect negativ ce poate genera sau favoriza comiterea de infracțiuni îl constituie crearea unor stări de spirit nesănătoase fie ca urmare a activității desfășurate de diferite elemente dușmănoase, fie datorită anumitor greșeli comise de unele persoane cu funcții de conducere pe plan local.

Cunoscînd astfel de aspecte, cetățenii au posibilitatea să le sesizeze imediat și să acționeze în mod eficient în direcția lichidării lor.

Toate acestea evidențiază datoria ce revine organelor de securitate de a face cunoscute în rîndul cetățenilor procedeele de acțiune ale dușmanului, subtilitatea lor, mijloacele pe care le folosesc pentru a-și atinge scopurile, lipsa de scrupule ce-l caracterizează.

Însușirea de către cetățeni a prevederilor acelor acte normative ce reglementează activitatea și conduita lor în diferite împrejurări precum și metodele de acțiune ale dușmanului le permite să se comporte corespunzător în toate împrejurările, le dezvoltă spiritul de răspundere, le dă posibilitatea să intervină

în deplină cunoștință de cauză în anumite situații cînd constată că s-a încălcat legea sau există pericolul ca cineva să comită o infracțiune.

Este necesar ca în vederea înfăptuirii acestui obiectiv cadrele Ministerului de Interne să acorde un sprijin permanent conducătorilor de unități în activitatea pe care ei trebuie să o desfășoare pentru instruirea salariaților cu privire la prevederile legale, la faptele ce pot pune în pericol securitatea statului, la obligațiile ce le revin pentru apărarea valorilor sociale prin a căror lezare se poate aduce atingere societății noastre socialiste.

Avîndu-se în vedere lipsa sau imperfecțiunile unor reglementări în anumite domenii de activitate, ministerul nostru este chemat să-și aducă în permanență contribuția la perfecționarea cadrului juridic, care să permită apărarea în mai bune condițiuni a securității statului, a avutului obștesc, a ordinii și liniștei publice, luînd totodată multiple măsuri ca cei interesați să-și însușească prevederile actelor normative.

Totodată, pentru ca oamenii muncii să înțeleagă cît mai bine prevederile legilor și ale altor acte normative și să-și însușească cunoștințele necesare depistării infracțiunilor, conducerea ministerului, sub îndrumarea partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a luat măsura ca aparatul să sprijine direct, prin diferite forme de acțiune, acest proces. Astfel, în instituții și întreprinderi au fost organizate și efectuate prelucrări ale unor acte normative, acțiuni la a căror realizare ofițerii și subofițerii noștri au avut o contribuție permanentă prin instruirea unor cadre, avizarea materialelor ce au fost expuse în fața salariaților, participarea la dezbateri etc.

O altă formă folosită în acest proces au constituit-o expunerile ținute în unele obiective de către ofițeri din conducerile direcțiilor și inspectoratelor, care au fost ilustrate, de obicei, cu diferite cazuri de încălcare a legilor.

În mobilizarea cetățenilor la lupta împotriva infracționismului un rol important îl are **cunoașterea valorilor sociale la** apărarea cărora sînt chemați să vegheze în raport cu îndatoririle

și posibilitățile concrete ce le au, a pericolului pe care îl prezintă diferite forme de activitate infracțională, în special în domeniul în care ei muncesc, a modalităților concrete în care își pot aduce contribuția la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului nostru.

Mobilizarea opiniei publice împotriva infracțiunilor se realizează și prin instruirea temeinică a persoanelor ce urmează să plece în străinătate cu privire la comportarea pe care trebuie s-o aibă acolo, la obligațiile ce le revin, la modalitățile pe care le utilizează serviciile de spionaj străine, diversele organizații reacționare ale emigrației sau unele cercuri de afaceri pentru atragerea cetățenilor români la acțiuni contrare intereselor statului nostru etc.

O altă direcție esențială a activității prin care organele de securitate contribuie la formarea opiniei publice, la antrenarea cetățenilor la lupta împotriva faptelor și manifestărilor de natură să aducă atingere valorilor fundamentale ale orînduirii noastre socialiste constă în **informarea maselor populare în legătură cu diferite infracțiuni contra securității statului săvîrșite de unele elemente precum și cu anumite aspecte ale muncii Ministerului de Interne pentru descoperirea și lichidarea acțiunilor respective.**

În privința formelor ce trebuie folosite în procesul de educare a maselor pentru a avea un aport cît mai mare în combaterea infracționismului, pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, pentru mobilizarea în acest sens a opiniei publice, prețioase îndrumări rezultă din documentele Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român din iulie 1972. Astfel, în raportul prezentat, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că : „Trebuie să se dezvolte și mai mult practica pozitivă ca organele de miliție și securitate să informeze masele populare despre diferite cazuri de infracțiuni..." [1].

---

[1] Nicolae Ceaușescu — „Raport la Conferința Națională a Partidului Comunist Român" — 19—21 iulie 1972 — Editura politică, București, 1972, pag. 61—62.

În lumina acestei indicații s-a hotărît ca unitățile centrale și teritoriale ale Ministerului de Interne să selecționeze, în urma studierii permanente a fenomenului infracțional, anumite cazuri, îndeosebi dintre cele care se remarcă prin frecvența lor sau gradul mare de periculozitate, care să fie aduse sistematic la cunoștința maselor populare.

Pe baza cazurilor selecționate să fie prezentate informări în cadrul unor adunări organizate în instituții, întreprinderi, comune sau cartiere, de comun acord cu comitetele executive ale consiliilor populare și cu aprobarea organelor locale de partid.

De asemenea, să fie selecționate dintre cazurile aflate în curs de cercetare acelea care pot face obiectul unor procese cu publicitate lărgită sau la fața locului, în organizații socialiste, în comune sau cartiere, care vor fi judecate în condițiile menționate.

Unele cazuri mai deosebite vor putea fi aduse la cunoștința publicului larg prin presă, televiziune, studiourile centrale și locale de radio, precum și prin stațiile locale de radioficare.

Totodată, unitățile Ministerului de Interne vor pune la dispoziția organelor de presă date privind aspectele infracționale și alte fapte care pot fi publicate în diferite ziare și reviste.

O eficiență însemnată în mobilizarea opiniei publice împotriva fenomenului infracțional, în educarea maselor în spiritul vigilenței și al combativității față de manifestările antisociale o are, după cum demonstrează realitatea, punerea în discuția oamenilor muncii din întreprinderi, instituții sau din diferite localități a celor care au încălcat legea sau au comis abateri de la normele de conviețuire socială.

Discutarea în public a faptelor infracționale, a manifestărilor nesănătoase, antisociale are multiple efecte. Astfel, prezența și, îndeosebi, intervențiile în discuții ale persoanelor în mijlocul cărora elementele respective trăiesc sau își desfășoară activitatea produc impresii adînci asupra celor vinovați, le declanșează o gamă variată de sentimente ca regretul pentru atitudinea și manifestările avute, amărăciunea de a-i fi decep-

ționat pe prieteni și cunoscuți, rușinea de a fi fost demascați ca indivizi ipocriți, cu o conduită duplicitară, ceea ce are efecte pozitive deosebit de puternice asupra lor. De asemenea, oamenii muncii care participă la avertizarea sau la discutarea publică a unor astfel de elemente devin mai vigilenți, mai profunzi în analizarea faptelor, învață să lupte împotriva credulității, a indulgenței sau indiferentismului față de manifestările necorespunzătoare. La rîndul lor, elementele predispuse la comiterea unor fapte de aceeași natură — dintre care unele sînt chemate să participe la acțiunile respective — își dau seama de injustețea mentalității lor, de iminența descoperirii eventualelor acțiuni pe care le-ar întreprinde, de consecințele ce le-ar avea de suportat și, ca atare, în majoritatea cazurilor, își revizuiesc concepțiile și conduita, evoluînd într-o direcție pozitivă.

Pregătirea și punerea în aplicare a acestor măsuri se fac sub îndrumarea și cu sprijinul organelor de partid și în colaborare cu organele și organizațiile obștești și de stat competente.

Reușita acțiunilor de avertizare și, mai ales, a celor de punere în discuție publică a manifestărilor nesănătoase ale unor elemente depinde însă de respectarea unor factori deosebit de importanți, cum sînt : documentarea temeinică a activității celor în cauză ; informarea și sprijinirea organelor ce urmează să organizeze punerea în discuție publică ; selecționarea corectă a persoanelor ce vor participa la avertizare sau la discuția publică ; asigurarea conspirativității mijloacelor muncii etc.

Avertizarea și discutarea publică își dovedesc eficacitatea numai dacă se realizează convingerea participanților, inclusiv a celor implicați, de necesitatea și justețea acțiunilor respective, stimularea opiniei publice, obținerea unui ecou educativ.

Pentru potențarea efectului acestor forme de acțiune asupra opiniei publice, uneori au fost și sînt prezentate în cadrul lor și diferite filme, fotografii, benzi de magnetofon, ce creează o imagine mai cuprinzătoare asupra prejudiciilor pe care le pot aduce manifestările nesănătoase, antisociale.

Punerea în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a cazurilor de încălcare a legii, precum și a celor privind alte

manifestări antisociale constituie o cale eficientă de educare a cetăţenilor în spiritul legalităţii socialiste, al vigilenţei şi combativităţii, de antrenare a lor la apărarea valorilor societăţii noastre şi la îndreptarea celor care au încălcat cerinţele legii şi normele de comportare în societate.

Ilustrativ în acest sens este şi modul cum au reacţionat cei ce au luat cuvîntul la adunarea în care a fost supusă discuţiei publice comportarea unor funcţionari din Ministerul Comerţului Exterior ce şi-au creat relaţii în afara cadrului oficial cu o serie de cetăţeni străini, primind de la ei, în timpul unor întîlniri realizate în locuri alese cu grijă, pentru a nu fi observaţi, diferite cadouri. Cei care au luat cuvîntul au scos în evidenţă lipsa de demnitate a celor în cauză, cupiditatea de care au dat dovadă, mai ales că toţi aveau salarii bune, caracterul oneros al cadourilor făcute de străini, consecinţele pe care le-ar fi putut avea faptele respective dacă nu ar fi fost descoperite. Astfel, inginerul „Dinulescu Ilie" arăta în cuvîntul său că nu pot fi admise scuzele celor puşi în discuţie în sensul că ar fi vorba de o rătăcire, că s-au lăsat copleşiţi de dorinţa de a face surprize plăcute familiilor lor şi că au fost convinşi că faptele respective constituie nişte abateri minore. Realitatea este cu totul alta. Aceasta întrucît ei au fost perfect conştienţi de gravitatea faptelor lor, dovadă fiind grija cu care căutau să le ascundă. La originea acestei atitudini, arăta vorbitorul, stau lipsa lor de educaţie politică, egoismul, dorinţa acerbă de căpătuială. El i-a calificat ca fiind nişte oameni lipsiţi de scrupule, care n-au fost departe de trădare, care nu s-au gîndit nici un moment că, prin faptele lor, terfelesc munca întregului colectiv din care fac parte, vînzîndu-şi cinstea pe ruşine.

De asemenea, „Andronescu Marieta", economistă, a spus : „Un lucrător din comerţul exterior trebuie să fie în primul rînd un om politic, să fie caracterizat de un înalt simţ patriotic, să nu uite nici un moment că lui i s-a încredinţat o sarcină foarte importantă : aceea de a valorifica o parte din rezultatele muncii poporului nostru". Ea a subliniat că cine nu este conştient de

toate acestea nu are ce căuta într-un asemenea sector de activitate.

Concludente sînt de asemenea poziţiile celor care au luat cuvîntul la adunarea în care a fost supusă discuţiei publice fapta fostului preot „Ilişan Haralambie" dintr-o comună din Transilvania. Acesta a trimis postului de radio „Europa liberă" o scrisoare în care denigra realitatea din ţară, calomniind totodată conducerea de partid şi de stat.

El era deja cunoscut pentru legăturile ce le avusese prin anii 1953—1954 cu cîţiva legionari (dintre care o parte intenţionaseră în acea vreme să creeze o grupare subversivă). De asemenea, la mulţi ani după aceasta fusese avertizat pentru manifestări negative.

La adunarea în care a fost pus în discuţie cazul respectiv preoţii invitaţi au înfierat fapta lui „Ilişan Haralambie", lipsa lui de patriotism.

Astfel, preotul „Andronescu" a condamnat „atitudinea murdară şi antisocială" — cum a calificat-o el — a lui „Ilişan" şi a cerut scoaterea lui din rîndul clerului.

Un alt preot — „Raţiu" — a arătat că ceea ce a comis „Ilişan" constituie „o faptă josnică, ieşită din comun" şi a condamnat-o cu indignare.

Un exemplu concludent în ce priveşte puterea transformatoare a opiniei publice, capacitatea ei de a determina adevărate mutaţii în conştiinţa oamenilor este cel al elevului „Jianu Dragomir", supus discuţiei publice pentru trimiterea unor scrisori postului de radio „Europa liberă" în care denigra realitatea din ţara noastră. Fiind profund impresionat de clemenţa manifestată faţă de el, a trimis primului secretar de partid al judeţului unde locuia şi învăţa o scrisoare în care, printre altele, afirma : „Vă rog să mă credeţi că sînt pe deplin conştient de gravitatea faptei pe care am comis-o, că mi-e tot atît de greu ca şi atunci, în cadrul discuţiei, cînd a fost condamnată de atîţia oameni cinstiţi atitudinea mea. Ceea ce am făcut — încă o dată vă rog să mă credeţi — se datoreşte unei greşeli, unei alunecări pe o pantă periculoasă. Totul a pornit de la muzica pe care am

ascultat-o din întîmplare la postul de radio «Europa liberă». Din curiozitate am ascultat și alte emisiuni transmise de acest post și, orbit de propaganda lor mincinoasă, am început să le scriu, cerîndu-le mai întîi reviste și discuri. Văzînd că îmi răspund, am căzut în grava greșeală pe care o știți.

Întreaga mea viață vă voi fi recunoscător pentru înțelegerea pe care mi-ați arătat-o, că nu m-ați considerat un trădător de patrie, că ați calificat fapta mea drept o rătăcire datorită poate și vîrstei și lipsei de putere de selecție între bine și rău".

De o mare utilitate în stimularea vigilenței împotriva infracțiunilor, în educarea oamenilor muncii în spiritul responsabilității față de interesele statului nostru **sînt controalele sistematice și profunde efectuate de cadrele ministerului nostru, constatarea și aplicarea contravențiilor în raport cu competențele conferite prin legi și alte acte normative.**

Pentru popularizarea unor acțiuni de luptă ale ofițerilor de securitate și stimularea inițiativei oamenilor muncii în prevenirea acțiunilor ostile socialismului, cadre active și de rezervă din unele unități s-au întîlnit cu diferite colective de muncă, stabilind cu membrii lor contacte vii, menite să întărească prestigiul aparatului nostru, să convingă populația prin exemplificări semnificative, asupra rolului și importanței acestui aparat.

De asemenea, un loc important în educarea cetățenilor va trebui să-l aibă agitația vizuală, folosirea pe scară mai largă a afișelor, pliantelor, expunerea de fotografii la gazetele de stradă etc.

În cadrul măsurilor luate un loc important îl ocupă și cele menite să asigure educarea tineretului în spiritul combativității față de infracțiuni și al respectului față de legi, al atașamentului față de organele de securitate. Astfel, unele unități au organizat cu diriginții și comandanții instructori de detașamente dezbateri pe marginea unor expuneri pe teme de vigilență. Aceștia, la rîndul lor, au dezbătut aspectele care fuseseră prezentate în orele de dirigenție ori în ședințe ale detașamentelor și unităților de pionieri. Utilă s-a dovedit și invitarea unor pionieri în unități militare, unde au asistat la diferite festivități. S-au

realizat, de asemenea, întîlniri ale tinerilor din detașamentele de apărare a patriei și ale pionierilor cu ofițeri de securitate, care le-au relatat cazuri din activitatea organelor noastre, s-au organizat concursuri de identificare a unor persoane, folosindu-se metoda portretului vorbit, jocuri militare, trageri demonstrative, prezentări de filme etc.

Deosebit de eficientă este și **folosirea mijloacelor educative de masă** (presa, cartea, teatrul, cinematografia, televiziunea, radioul etc.).

Ținînd seama de acestea, Hotărîrea Secretariatului C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea activității politico-ideologice și de educare marxist-leninistă a personalului C.S.S. și M.A.I. și la intensificarea pregătirii de specialitate și militare a lui prevede că trebuie să se facă cunoscută în rîndul maselor, prin intermediul acestor mijloace, activitatea desfășurată de organele Ministerului de Interne pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a ordinii și liniștei publice, în vederea sporirii contribuției populației la prevenirea oricăror încălcări ale legilor și ale normelor de conviețuire socială.

Pentru aceasta, unitățile Ministerului de Interne au obligația să asigure : sprijinirea redacțiilor ziarelor centrale și județene precum și a unor publicații periodice cu cazuri concrete și asistență de specialitate în realizarea de materiale prin care să fie popularizate actele normative și aduse la cunoștința publicului diferite aspecte ale încălcării legilor, forme și metode folosite de infractori, condiții care favorizează comiterea de infracțiuni etc. ; antrenarea organelor de presă la popularizarea tradițiilor de luptă ale aparatului de miliție și securitate și a contribuției cetățenilor la rezolvarea sarcinilor pe linia organelor Ministerului de Interne ; organizarea unor consfătuiri de lucru cu scriitori, ziariști ai presei centrale și locale, ai publicațiilor pentru copii și tineret, redactori ai televiziunii și cineaști în scopul antrenării lor mai active la elaborarea unor lucrări și la intensificarea folosirii mijloacelor de propagandă în vederea informării cetățenilor și a mobilizării lor la prevenirea și combaterea infracțiunilor.

O altă măsură importantă menită să contribuie la sporirea aportului opiniei publice în prevenirea infracțiunilor constă în **editarea și pentru public a revistei „Pentru patrie".**

Ea urmează să facă mai bine cunoscute în rîndul oamenilor muncii sarcinile și misiunile ce revin Ministerului de Interne, activitatea pe care o desfășoară pentru prevenirea, descoperirea și lichidarea acțiunilor îndreptate împotriva securității statului, preocupările și acțiunile concrete întreprinse în scopul asigurării ordinii publice precum și pentru apărarea proprietății socialiste și personale, a drepturilor și intereselor legale ale cetățenilor. Totodată, prin prezentarea unor cazuri concrete, va contribui la o mai bună înțelegere a cauzelor infracțiunilor, a fenomenelor și stărilor de lucruri ce favorizează săvîrșirea acestora, a consecințelor pe care le pot avea indiferența, ușurința și nepăsarea față de încălcarea legilor. Un rol important îl va avea această revistă în acțiunea de popularizare a legilor, a cerințelor lor, precum și a altor acte normative menite să contribuie la combaterea fenomenului infracțional. De asemenea, ea va evidenția în mod frecvent, pe baza unor exemple concludente, sprijinul acordat de oamenii muncii aparatului Ministerului de Interne în depistarea unor infracțiuni sau în rezolvarea unor cazuri de competența sa.

Un rol important în stimularea opiniei publice, în sporirea prestigiului organelor de securitate, a încrederii pe care o au cetățenii în ele, îl are **informarea operativă a oamenilor muncii cu privire la rezultatele verificărilor întreprinse asupra diverselor semnalări făcute de aceștia și la modul cum au fost rezolvate sesizările lor.**

De asemenea, avînd în vedere rolul deosebit pe care îl are în formarea și dezvoltarea opiniei publice receptivitatea față de aspectele pe care ea le sesizează, conducerea ministerului a luat măsura ca, în urma consultării diverselor publicații imediat după apariția lor, să se extragă toate materialele ce privesc activitatea instituției noastre, pentru a se putea acționa în timp util în vederea rezolvării problemelor la care se referă.

Aportul Ministerului de Interne la formarea unei opinii

publice capabile să acționeze cu tot mai multă eficacitate în direcția prevenirii fenomenului infracțional îmbracă și alte aspecte. Astfel, ca urmare a muncii de educație desfășurate de aparatul ministerului cu **rețeaua informativă, aceasta poate exercita o influență pozitivă permanentă asupra persoanelor în mijlocul cărora trăiește și muncește** fără să-și desconspire calitatea.

La realizarea sarcinilor ce revin ministerului în dezvoltarea opiniei publice, un rol însemnat îl are **atitudinea cadrelor ministerului și a membrilor familiilor lor în viața particulară.** Prezintă astfel importanță, datorită forței exemplului personal, aspecte ca : modul cum își îndeplinesc îndatoririle cetățenești, comportarea pe care o au acasă și în societate, preocupările lor, interesul și solicitudinea pe care le dovedesc față de cetățenii cu care vin în contact, poziția combativă adoptată în cazurile cînd sînt încălcate normele de conviețuire socială, inițiativele gospodărești pe care le iau, calitățile ce le posedă, dacă dau dovadă de modestie, curaj, cinste, spirit de răspundere, grijă față de avutul obștesc și altele.

Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și conspirativității față de acțiunile și uneltirile dușmanilor orînduirii noastre socialiste trebuie să se desfășoare în mod organizat, la nivelul fiecărui ofițer, compartiment de muncă și al aparatului de securitate în ansamblul său.

În raport cu cerințele concrete ale muncii, este necesar ca la nivelul fiecărui eșalon să se asigure un program de măsuri sistematic, cu obiective bine determinate, a căror înfăptuire să fie urmărită îndeaproape. Întreaga activitate desfășurată pe această linie trebuie să se desfășoare însă în strictă conformitate cu cerințele conspirativității, în sensul de a se veghea ca, indiferent de acțiunile întreprinse și de căile folosite — întîlniri cu cetățenii, materiale difuzate prin presă și publicații, prin radio și televiziune etc. — să nu se divulge metode sau mijloace secrete de muncă, cazuri în curs de rezolvare, planuri de măsuri etc.

Trebuie totodată ca fiecare ofițer să înțeleagă că succesul

acestei activități este condiționat de gradul participării sale la realizarea ei, de perseverența și preocuparea pe care le dovedește.

Împletirea tuturor acestor factori ce acționează asupra opiniei publice din țara noastră determină o întărire continuă a sa, sporirea rolului pe care îl joacă în societate.

Îndeplinindu-și funcțiile de apreciere și corecție, opinia publică socialistă sesizează, analizează și selecționează din realitatea cotidiană acele fapte și fenomene care, datorită caracterului lor dăunător, se impun a fi remediate sau lichidate. În virtutea acestui fapt, în atenția sa intră și infracțiunile contra securității statului precum și celelalte infracțiuni date în competența de cercetare a organelor de securitate. Sesizînd fapte ori manifestări ce pot constitui asemenea infracțiuni sau care evoluează în această direcție, opinia publică intervine cu promptitudine pentru prevenirea și lichidarea lor. După cum demonstrează realitatea, aportul său în această privință este foarte important.

Căile prin care ea acționează atunci cînd ia act de prezența unui fenomen negativ care poate favoriza sau chiar genera o infracțiune ori de existența unei infracțiuni sînt variate. Așa de exemplu, ea poate interveni, după cum s-a arătat anterior, spontan, direct, reprobînd aspectele constatate și luînd măsurile de corijare ce se impun. Aspectele cele mai frecvent întîlnite ce fac obiectul intervenției directe a opiniei publice constau în : încălcarea prevederilor legale cu privire la relațiile cu cetățenii străini, elogierea modului de viață occidental, răspîndirea unor concepții politice și ideologice înapoiate, încercarea de a cîștiga adepți pentru diferite secte ilegale, neîndeplinirea unor obligații de serviciu etc. Ilustrative în acest sens sînt următoarele cazuri :

În luna martie 1972, inginerul „Dobrescu Neagu", care lucra într-un institut de studii și proiectări din București, a făcut, în timp ce se afla în biroul unor colegi de serviciu, unele comentarii tendențioase cu privire la politica statului nostru. Indignați, colegii săi i-au condamnat atitudinea și, pe baza unor argumente temeinice, au încercat să-i demonstreze injustețea opiniilor în problema respectivă. Constatînd că se postează pe o poziție de respingere ilogică, obstinată a argumentelor aduse, colegii săi,

enervați, l-au dat afară din birou. Fiind anunțate organele de securitate, au fost luate măsurile ce se impuneau, dar s-a constatat că „Dobrescu Neagu", fiind foarte afectat de cele întîmplate, a reluat discuțiile cu unii din colegii respectivi, recunoscînd pînă la urmă că a greșit. Ulterior nu a mai avut asemenea manifestări.

Un alt caz este cel al tehnicienelor proiectante „Dițu Mariana" și „Georgescu Ancuța", de la un institut de studii și proiectări, care au comentat nefavorabil la locul de muncă măsurile luate de conducerea de partid și de stat pentru îmbunătățirea activității ideologice. Ele au fost combătute energic cu acest prilej de tehnicianul „Preda Ion", care, reproducînd mai multe afirmații greșite făcute de acestea în niște discuții anterioare avute cu el și cu alți colegi, le-a demonstrat că la originea afirmațiilor respective se aflau tocmai carențele din pregătirea lor politică și, ca atare, că măsurile pentru îmbunătățirea activității ideologice erau, în special pentru ele, cît se poate de utile. În același sens au intervenit și alte persoane participante la discuție.

Ulterior, pe linie informativă, s-a stabilit că cele două tehniciene nu au mai făcut comentarii de genul celor menționate și că au participat cu seriozitate la pregătirea politică desfășurată în institutul respectiv.

În alte cazuri similare, opinia publică acționează însă organizat.

Așa de exemplu, în luna august 1971, pe baza sesizărilor primite din partea mai multor salariați, comitetul sindical al unei întreprinderi a pus în discuția personalului pe numitele „Otinger Charlotte" și „Mott Iolanda", care elogiau în discuțiile purtate cu colegii lor modul de viață din țările capitaliste și întrețineau legături cu diverși cetățeni străini. Faptele respective au constituit, de asemenea, obiectul dezbaterilor unei adunări generale U.T.C. În ambele ședințe au luat cuvîntul un mare număr de persoane care au condamnat atitudinea lor.

După cum s-a stabilit pe linie informativă, ele au adoptat după aceste ședințe o conduită corespunzătoare.

Un aport deosebit de important la prevenirea și combaterea infracțiunilor contra securității statului îl aduce opinia publică sub forma semnalărilor făcute de cetățeni organelor de securitate și a sprijinului acordat acestora pentru lichidarea infracțiunilor respective și a fenomenelor ce pot favoriza sau genera asemenea fapte.

Se constată că această formă de materializare a aportului opiniei publice la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului este, împreună cu altele, tot mai frecvent folosită de oamenii muncii. Aceasta se datorește, pe de o parte, creșterii continue a nivelului conștiinței socialiste a maselor, iar pe de altă parte, perfecționării de către Ministerul de Interne a activității pe care o desfășoară pentru întărirea legăturii cu oamenii muncii, pentru stimularea lor să sprijine organele de securitate. Ca urmare a crescut an de an numărul persoanelor care s-au adresat organelor de securitate pentru a le sesiza diferite fapte sau fenomene de natură să aducă, într-un fel sau altul, atingere securității statului. Astfel, numai sesizările primite de către Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor precum și de către inspectorate au crescut în anul 1971 cu peste 60% față de 1970.

Pentru formarea unei imagini de ansamblu asupra varietății aspectelor sesizate de oamenii muncii și a importanței lor, în continuare vor fi prezentate cîteva cazuri din multitudinea celor ce s-au confirmat.

La începutul anului 1971 numitul „Hoștiuc Vicențiu" a trimis organelor de securitate o scrisoare prin care sesiza că, datorită unei dispoziții lipsite de temei a conducerii combinatului unde lucra, fusese închisă de mai mult timp o mină a cărei utilare costase peste trei sute de milioane lei. Pentru a nu afecta astfel producția generală a combinatului, conducerea acestuia luase hotărîrea de a suplimenta planurile de extracție ale altor mine. Întrucît însă nu fuseseră luate și măsurile necesare pentru protejarea utilajelor după închiderea minei, o parte a lor se degradaseră, existînd totodată pericolul ca în scurt timp și celelalte să aibă aceeași soartă. În urma verificărilor efectuate,

s-a stabilit că aspectele sesizate se confirmau și, ca atare, s-a început urmărirea penală pentru infracțiunea de sabotaj. Fiind sesizate de către securitate organele de resort, acestea au format o comisie din specialiști, care a stabilit că închiderea minei fusese o măsură eronată. Ca urmare, la scurt timp după aceea, ea a fost repusă în funcțiune.

Tot printr-o scrisoare, un muncitor a sesizat organele de securitate că exista pericolul ca acoperișul de la oțelăria în care lucra să se prăbușească. Prăbușirea ar fi putut declanșa explozia instalației de oxigen din hala respectivă, însoțită de multe victime omenești. Constatîndu-se că exista într-adevăr pericolul semnalat, a fost înștiințată de urgență conducerea combinatului, iar organele de securitate au luat măsurile ce se impuneau în vederea stabilirii cauzelor executării necorespunzătoare a acoperișului oțelăriei.

De asemenea, într-o altă scrisoare primită de organele de securitate, se semnala faptul că numitul „Moga Victor", avocat, care deținea o funcție de răspundere pe linie tehnico-administrativă într-o întreprindere județeană de construcții, îndepărtează cadrele calificate și promovează în funcții cunoscuți de-ai săi, foști condamnați, bețivi sau slab pregătiți profesional. Din această cauză, planul pe 1970 nu a fost îndeplinit, iar ca urmare, unii muncitori, neprimind integral salariile, au părăsit întreprinderea.

Efectuîndu-se verificări, s-a stabilit că aspectele semnalate corespundeau realității. În consecință a fost informat organul local de partid, iar asupra lui „Moga Victor", care, după cum s-a constatat, fusese comisar de poliție și executase o condamnare de opt ani închisoare pentru activitate împotriva clasei muncitoare, s-a început urmărirea informativă.

Într-un alt caz, numitul „Vlăsceanu Tudor" a trimis o scrisoare unui inspectorat județean prin care sesiza că la locuința socrului său, domiciliat într-o comună, s-ar afla diferite arme și muniții. Efectuîndu-se cercetări, au fost găsite la locuința indicată în sesizare mai multe arme și o cantitate de muniție din timpul celui de-al doilea război mondial. Pe această bază, inspectoratul a dispus începerea urmăririi penale.

În cursul anului trecut, la un inspectorat județean s-a prezentat numitul „Oprea Ion", care a solicitat organelor de securitate să nu aprobe plecarea în străinătate, în cadrul unei delegații, a fiului său, deoarece acesta intenționează să nu se mai întoarcă în țară. Verificările efectuate au arătat că, într-adevăr, cel în cauză nutrea această intenție și, ca atare, nu i s-a mai admis plecarea.

În foarte multe cazuri, oamenii muncii, atunci cînd au de sesizat diferite fenomene sau fapte ce pot constitui sau genera infracțiuni, se adresează direct ofițerilor de securitate care răspund din punct de vedere informativ de obiective, precum și altor ofițeri.

Așa de exemplu, în cursul lunii ianuarie 1971, mai mulți salariați din cadrul unui institut de cercetări au sesizat ofițerului de securitate faptul că directorul științific al institutului încalcă în mod repetat legislația în vigoare cu privire la relațiile cu cetățenii străini.

Întrucît s-a stabilit că aceste sesizări se confirmă, cel în cauză a fost luat în lucru prin dosar de urmărire informativă. În acest fel s-a constatat că el întreținea relații în afara cadrului legal cu o serie de cetățeni vest-germani și greci, reprezentanți ai unor firme, de la care primise cadouri și valută. El a fost apoi prins în flagrant în timp ce încerca să schimbe suma de 18.000 lei în valută cu un comerciant grec la hotelul „Lido".

Tot în 1971 o funcționară din cadrul Institutului de proiectări pentru industria ușoară a sesizat telefonic ofițerului de securitate că în obiectiv se predau unor firme străine diverse documentații tehnice, fără a se specifica în vreo adresă ce anume s-a predat, la ce firmă, cîte exemplare etc.

Efectuîndu-se verificări, s-a stabilit că aspectele sesizate erau reale și că exista, din această cauză, pericolul ca delegații firmelor străine să afle și alte date decît cele ce le puteau fi puse la dispoziție. În urma informării conducerii institutului, au fost luate măsurile de remediere necesare.

La puțin timp după ce a intrat în vigoare Legea nr. 23, în cadrul discuției pe care un ofițer o purta cu numita „Ionașcu Antoaneta", economistă la o întreprindere de comerț exterior, cu privire la obligațiile ce revin salariaților pentru apărarea secretului de stat, aceasta i-a spus că a remarcat interesul deosebit al inginerului „Mocanu Dinu" pentru anumite date legate de un contract în valoare de aproximativ 40 de milioane lei-valută, ce se preconiza a fi încheiat cu o firmă străină. După cum constatase, „Mocanu Dinu" venea deseori, sub diferite pretexte, în biroul ei și încerca să observe datele cuprinse în lucrările aflate pe masa de lucru.

Verificările efectuate au confirmat aspectele semnalate și, ca atare, au fost luate măsurile ce se impuneau.

Dată fiind capacitatea opiniei publice de a acționa cu o deosebită eficiență pentru eradicarea aspectelor negative din viața societății și statornicirea a ceea ce corespunde intereselor maselor, cerințelor construcției socialiste, se impune întreprinderea unui vast ansamblu de măsuri în vederea dezvoltării și perfecționării sale, a creșterii rolului ei în toate domeniile de activitate din țara noastră.

Pentru activitatea aparatului Ministerului de Interne o importanță excepțională au posibilitățile deosebite ale opiniei publice de a sesiza faptele și fenomenele ce constituie sau pot deveni infracțiuni, capacitatea ei de a interveni prompt și hotărît pentru prevenirea sau lichidarea lor, puterea de influențare pozitivă pe care o exercită asupra celor ce au săvîrșit sau sînt predispuși la comiterea de infracțiuni.

În vederea antrenării într-o mai mare măsură a opiniei publice la rezolvarea sarcinii prevenirii și combaterii infracțiunilor se impune, printre altele, o lărgire continuă a măsurilor pentru întărirea legăturilor cu cetățenii, pentru a avea o contribuție sporită la educarea lor în spiritul respectului față de legi și orientarea spre fenomenele ce pot genera infracțiuni.

Eficacitatea activității noastre pe linia contribuției la formarea opiniei publice, a antrenării maselor tot mai largi la realizarea sarcinilor din domeniul asigurării securității statului depinde în bună parte de măsura în care acestei activități i se asi-

gură un caracter de permanentă operativitate și oportunitate, precum și un bogat conținut de idei. De asemenea, depinde de modul în care fiecare ofițer de securitate va înțelege că are datoria politică, profesională și cetățenească de a participa activ, în special în raport cu specificul muncii sale, la găsirea și folosirea unor căi și metode cît mai eficiente de realizare a acestui obiectiv.

Procedind astfel, aparatul de securitate va contribui, pe de o parte, la sporirea rolului opiniei publice în societate, la dezvoltarea și consolidarea ei, iar pe de altă parte la realizarea în condiții tot mai bune a sarcinii ce i-a fost trasată de conducerea partidului, și anume de a acționa în primul rînd în direcția prevenirii infracțiunilor.

CUPRINSUL

Redactor: căpitan ALEXANDRU HASNAŞ
Corector: a. c. RADU STOIAN

Comanda nr. 0036706 — Dat la cules: 20.10.1972
R. M. nr. 011 — Bun de tipar: 23.11.1972
Lucrarea conţine 40 pagini.